

શિવ વિવાહ,

સનાતક આદિ ભક્તજનોને વારસે

કવિ. રણછોડ ભાઈએ

બનાવ્યો.

૬૫૫

તે

પ્રણાશંકર નારાયણ

તપા

(૦૧૪)

આ. નં. ૬૬૧. શ. ૩૭. તિ. ૦ આ. ૦

છગનલાલ વલભરામે.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્યા.

અમદાવાદમાં

નામાની હવેલી મધ્યે યુનાઇટેડ પ્રિન્ટિંગ અને જન

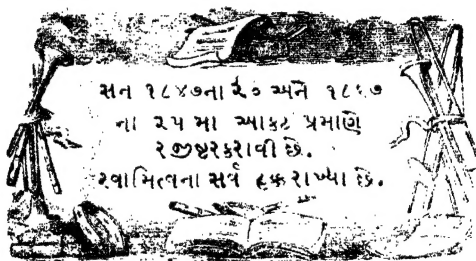
રલ એજન્સી કંપની "લિમિટેડ"ના પ્રેસમાં

રણછોડભાઈ હીરાચંદે છાપ્યો.

સંવત ૧૯૩૦.

કીમત ચાર આના.

ગ્રંથરાત્રિ વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
જામનગર
ગ્રંથરાત્રિ કોપીસાહિત્ય-સંગ્રહ
૬૬૩

ઉત્પત્તિ.

આદી પુરુષ જેના અંગમાં આ સરવૈ વિશ્વ રહેલું છે, ની સ્મૃતી કરવાની ઇચ્છા થઈ, ત્યારે પોતે રજ, તમ, ને સ ત્રણ ગુણે કરી ત્રણ પુરુષ ઉત્પન્ન કરેલા તે ત્રીજા પુરુષ ર પણ ત્રીજા પુણ થઈ તેમાં રજે ગુણે કરી બ્રહ્મા થયા તેની પ્ર તરસ્વતી ને તમો ગુણે કરી માહારૂદ્ર થયા તેની પ્રકૃતી મહા પ્રત્વ ગુણે વિષ્ણુ થયા તેની પ્રકૃતી મહાલક્ષ્મી.— બ્રહ્મા ૧. વિષ્ણુએ પાલણ કરવું. ને મહારૂદ્રે સંહાર કરે હવે આ વખત સૃષ્ટી ઉત્પન્ન કરવાનો છે. માટે ૧ એવા જે મહારૂદ્ર તેણે (નિલ લોહીત) શિવ રૂપ ૧ મહાકાળી એ પોતે દક્ષ પ્રજાપતિને ત્યાં જન્મ લી ૧૧; ત્યાં સતી નામ ધારણ કર્યું. હવે કોઈ સમય સતી કે, હે સ્વામીનાથ આપ ઈશ્વર છતાં આ જે ધ્યાન કરો છો ૨ શિવ કહે હે સતી એ વાત ગુણ છે. પણ સમય - દેખાડીશ.—હવે ત્રેતાયુગને વીશે રામચંદ્રે પીતા વચ્ચે ૧૧ સ ગયા. ત્યાં પંચવટીમાં રાવણ સીતાનું હસ્થ કરી ગયો ૧૧ ૧૧ કુ:ખને લીધે રામચંદ્રે રૂદન કરતાં વનમાં ફરે શક્તિની દ્રશ્ટીએ મળ્યા. ત્યારે શિવ કહે હે સતી કહેતી હતી કે તમે કોનું ધ્યાન કરો છો. માટે હવે જે કંઈ તે પેલા એ પુરુષ આવે છે, તેમાં ધનશ્યામ સતી કહે હે માહારાજ ઈશ્વર તે વળી આવા મા થએલા હોય? માટે જે આત્મા હોયતો હું પરીક્ષા ૧ હુ એ વાતમાં સાર નથી પછી તમારી મરણ. સત ૧૧. રામચંદ્રે આવતાં જોઈ જનુંની કઈ ૧૧ લજ્જા પામી પાછાં આવ્યાં. શિવ કહે મારૂ કહ્યું ૧૧ જેનાનું રૂપ લઈ વ્યર્થ મઈ. તો હવે આ દેહે કરી હું ત

ગીકાર કરું નહીં; સતીને દયોભ થયો. હવે વિસ્વસવા :

ગનમાં સર્વ દેવ શ્રીમદ્દેવે ને દક્ષ આગ્યો ત્યારે સર્વ
11 થયા પણ શિવ ઉઠ્યા નહીં તે જોઈ દક્ષને અભીમાન
સરવ દેવે શ્રી સત્કાર કર્યો પણ શિવે મારો સત્કાર
1 માટે હું ખરો તો શિવને દેવની પંગતીથી દુર કરું પછે
ગંભી શિવનું મીતરું કાપ્યું, તે યજ્ઞમાં સતીએ જવાની ઇચ્છા :

મહારાજ આસા હોયતો હું જાજી; કેમકે તમારે આમાં

1 હુંતો તેની પુત્રીહું શિવને ગમતી વાતછે, 2

1 આવે તેમ કરો, તે સાંભળી સતી ગયાં તો 2

11 પાપનો આદર સત્કાર તથા રૂદ્ર કળસનું થા

પણ નહીં, તેથી સતીને મહા ક્રોધ થયો. તેથી 2

ગની વડે કરી દેહ મુક્ત કર્યો. ત્યારે પછી શક્તિએ

માયજને ઘેર અવતાર ધારણ કર્યો ને શિવને વર્ષો, તે વ

કવિ રણછોડ જાણ્યે વિસ્તાર વડે કર્યું, તેઆ શિવ વિ

આ પુસ્તક મને ધણી મુસ્કેજીથી મળેલું ને છપાવાની

1 ધિ ખરાખર શોધઈ શકાયું નથી, માટે વાંચનાર મુસલ

વાંચવું. ને ભુલ્ય ચુક માફ કરવી.

માણસ રૂપ થીજાદે નકલ ખરીદ કરશે તો તેને સૈ

જોડી કાપીઆપવામાં આવશે ને જે ટપાલ માર્ગે મં

11 નું ખરચ મગાવનાર ધણીએ આપવું પડશે.

સુ — અમદાવાદ રાજમહેતાની પોળમાં સંમપ

પ્રાણસંકર નારાયણ

નમઃશિવાયનમઃ

શ્રી ગુરુચરણ કમલે ધ્યોનમઃ

શ્રી મણેશાંખીકાવચનમઃ

મંગળં ભગવાન વિષ્ણુ, મંગળં ગરુડધ્વજ.
મંગળં પુંડરીકાક્ષ, મંગળાયત્વમે હરિ.
ગુરુ શક્તિ ગુરુ વિષ્ણુ, ગુરુ દેવ મહેશ્વર;
ગુરુ એક પરીશક્તિ, તરમે શ્રી ગુરુવેનમ.

કડવુ ૧ લુ". રાગ ધોળ.

શ્રી ગુરુચરણે હું લાગું પાયછું ॥ માગું વાણી ને નીરમળ થાયછું ॥
શિવ વીવાહ ગાવાનું મનછું ॥ દાસને થાઓ ઇચ્છા પરસમજી ॥
શીખલના ગુણને ગાઉછું ॥ સ્તવન કરતાંમાં સુખીઓ થાજીછું ॥
અંડખમાંડ તણા પતિ સારછું ॥ વિશંભર યુગદારધારછું ॥
૦ શક્તિ તે આપે અંગછું ॥ પ્રગટ્યાં આપ નવનિધી રંગછું ॥
તે તનયા સુશોભીત કાયછું ॥ કોટી શશિ નિહિલિખિત થાયછું ॥
પરણે સાક્ષાતછું ॥ વિશ્વ તણાં તો પ્રગટ્યાં માતછું ॥
બુભ વપુ સોહેછું ॥ નેને તેને વિભોવન મોહેછું ॥
૧ ધરે નિહિ રૂપછું ॥ પુત્રી જનમે મેલીધું દુઃખછું ॥
તિમાર ભયછું ॥ માત પીતાને હરખ ન ભાયછું ॥

સારે નોતમ અંગે ॥ એમ સખીઓમાં રમતાં રંગે ॥
 ન સેવન કરતે ॥ પુષ્પ અરપીને હર્ષેન ધરતે ॥
 ની સુંદર રહે ॥ માત પિતાને ઉત્તમ એહ ॥
 કરપુરે શુભ બેઠેકે ॥ હસ્ત હસ્તી સુંદર થાકે ॥
 પંકિત દાડમ કરી ઓળ ॥ ઉષ્પ્ર પ્રવાળી સમ રક્તઓળ ॥
 અ નક્ષત્ર સમ શુભ અંગે ॥ મુખ કોટી સૂર્ય સમ ગ્રંથે ॥
 કેશથી નાગ લગાય ॥ સ્વર કોકિલા સમ શુભ ગાય ॥
 પ અનુપમ સાર ॥ વર્ણન કરતાં ન આવે પાર ॥
 હીને બોલાવે ॥ અધીત રસનાની વાણી બાવે ॥
 રાણી કહે માતા પુણી, ઉમયા વદે વચન.
 યુધાંડ કહે છે સ્વપ્નમાં, થયું જોહ વળી મન. ॥ ૧ ॥

કડવું ૨ જી. રાગ બોળ

હો મેનાં માડી આજ આણંદ મહારે અંગે ॥ હો મેનાં માડી તપ કર
 વા જાવું રંગે ॥ હો મેનાં માડી ધ્યાન ધરૂં વિશ્વાસે ॥ હો મેનાં માડી
 જે પુરશ મનની આશરે. ૧

હો મેનાં માડી જે ત્રીભુવનના જૂપરે ॥ હો મેનાં માડી દીકું મે
 સ્વરૂપરે ॥ હો મેનાં માડી કૈલાશના પતિ વરવારે ॥ હો મેનાં
 જાવું નિશ્ચય તપ કરવ

હો મેનાં માડી કૃષ્ણ શરીરે જ્યારે કરીએ ॥ હો મેનાં માડી તો
 વર વરારે ॥ હો મેનાં માડી વિષ્ણુપતિને આરાધરે ॥ હો
 આન ધરને

હો મેનાં માડી પ્રગ્લાવરે જોવારે, હો મેનાં માડી જાન

૧૧૨. ॥ હો મેનાં માડી હર્ષ ધણો હૈયે પડે ॥ હો મેનાં માડી

આત્મા મુગી હું જીઉં ત્યાં પડે ॥ ૪

૧૧૩. ॥ મેનાં માડી એ કારણ તપ કરવું ॥ હો મેનાં માડી રણજીતના

સ્વપ્નની વરવું ॥ ૫

૧૧૪. — વરવું કહે માતા શુભો, ઉમા વદે વચના

રણજીત કહે છે સ્વપ્નમાં, યવં એમ વળી મેન. ૧

૩૬૫ ૩ શુ. રાગ વેરાડી.

પારવતી આલ્યાં તપ કારણે ॥ કોઈ હૈયે તે હર્ષ ન માયળે ॥

જય વિજયા ત્યાં લીલાં સંગમાં ॥ ત્યાંતો શુભરે શુકન વળી ધાયળે ॥

પારવતી આલ્યાં તપ કારણે. ૧

માત પિતાને ચરણે નમી ॥ વંદી શુકનને પોતે પળાયળે ॥

નમ્ર મહાર જાહેને વળી ॥ યયાં વાહન વીરકત ત્યાંયળે ॥ પા. ૨

મહાવનમાં આલ્યાં માનુની ॥ જ્યાંહાં શુભરે ગંગાનું તીરળે ॥

સ્નાન કીધું સુખ કારણે ॥ નાહી નીર્મળ કીધું ચરણે ॥ પા. ૩

સનવાળી બેઠાં અંબીકા ॥ બસ્મ લેપન કીધી કાયળે ॥

તપ કરી ખટ માસનો ॥ બેઠાં તપ આદરી મનમાંયળે ॥ પા. ૪

દીક કું આચરી ॥ ધરે ધ્યાન - હૃદય ત્રિપુરારળે ॥

શિવ રાવાની રળી ॥ માટે કષ્ટ આરબ્યું અપારળે ॥ પા. ૫

૫ કમા શિવ સ્થાપીયા ॥ ચિત્ત ધરીયું ચરણની માંયળે ॥

નૃતી કરી ॥ યાય જાણી ન બીજું કાયળે ॥ પા. ૬

કરી પ્રક પણે ॥ કીધું અન ઉદક વળી તાલજી

જપ માંડીયો ॥ ધ્રુવે મળવાને શી માહારાવળે ॥ પા. ૭

સે પ્રાણ હૃદય ॥ પંડા પીંગળા ને કીધી આલ્યળે ॥

ખલારૂં સખ્દ ઉઠીઓ ॥ એવું રમણું કરેછે અગાધ્યને ॥ પા
 યંચાગ્ની સાથે પ્રેમદા સીત રતુમાં તે જળની માંહને ॥
 દશ દિશા રૂપી દેહની ॥ એવું કષ્ટ કરેછે ત્યાંહને ॥ પા
 તપ કૈલાશ લાગી ડોલવા ॥ શિવે જાણ્યું જપે મુને કોયળે ॥
 આત્મસાને કરી ઝોળખી ॥ જાણ્યું શકિત એ મહારી હોયળે ॥ પા
 માટે જોડ જઈ પ્રકટા એહની ॥ નિશ્ચે ડગવાની નહીં તોયળે ॥
 ખલારૂં રૂપ ધારીને ॥ પુછ્યું તપ કરેછે આ કોયળે ॥ પા
 શીવમુની દીઠા જ્યાંહરે ॥ અર્ધપાદે પુન્યાત્યાં ધશિળે ॥
 કહણી કીધી તમે અમ જાણી ॥ કહો ક્યાંથી આવાગમ ધીશળે ॥ પા
 વચન શુંહી શિવ જોલીયા ॥ અમો ખલારૂંનો દેહળે ॥
 રણજીડના પ્રભુ એમ કહે ॥ ઉભારેખી અમો તપ નેહળે ॥ પા
 વક્ષણ.—તપ દેખી ઉભારેલા, આશ્ચર્ય થઈ અમો આય. રે

બાળકુંવારાં તપકરી, શી ઇચ્છા મનમાંય રે, ૧

કડવું યથુ. રાગ સૌરઠ.

એવું કહીને શિવ જોલીઆ ॥ આપ ઉમયાની સાથ :

શાને કારણ તપ માંડીયું ॥ હૈયું રાખીને હાથ ॥ ૧

માહાવનમાં તમે માનુની ॥ કષ્ટ કરોછો શર ॥

માત જીતાએ કેમ મોકલ્યા ॥ ધારણ રાખની ॥ ૧ ॥

બાળકુંવારાં તપ કરો ॥ શી ઇચ્છા મનમાંય ॥

ઉગ્ર ઉપાસન માંડીયું ॥ ધીરજ રાખીને આંચ ॥

એવું શુંહીને તે જોલીયા ॥ લાગી મુનીનેરે પા

કૈલાશ પતિનેરે પામવા ॥ કષ્ટ કર્યું હું કાચ ॥

શીવરાશી મને જાહેરે ॥ પ્રસન્ન થઈનેરે એહ ॥

નહીતો હું અહીંથી ઉઠું નહીં જાયું નિશ્ચય દેહ ॥ ૫

આતન અરપ્યો મેં એહને ॥ અવર ઇચ્છા ન થાય ॥

પરીખલ પ્રસન્ન થયા વિતા ॥ મંદીર નયરે જવામ ॥ ૬

એવું સુણીને હસિ બોલીયા ॥ રણછોડના પ્રભુ ॥

પેટ ચોળે શૂળ નિપજે ॥ શાને માગેછે કુઃખ ॥ ૭

ગુ. — કુઃખ માગેછે દેહને ॥ તું બજેછે જીગદીશરે ॥

સર્વ અમંગળ જોહમાં ॥ એહનિરંજન ધરે ॥ ૧ ॥

કડવું ૫ મું. રાગ દેશી.

સાંભળ શ્યામારે વાત કહું એક સાચી, એ ઇશ્વરનેરે શું બોલીધું રાચી;

તું સસીવદનારે એળેગીછે આપે, જાત નિરંજનરે નહીં એને માખાપે. ૧

તુજમુખમેતારે મુજને ચિંતા થએ, એ એળેગીરે ભરમધરે નિત્યકાએ;

પ્રાન્તરે એવા મુખને જાએ, ભૂત ભૈરવમારે નિશદીન એતો નાએ. ૨

શણરે જોને અંગે શોક શામુખ ઊપરે મન તારે ત્યાં લોકો

રે કરમાં કંકણ જોને, શું સમજીનેરે મોહ પ્રામીધું તેને. ૩

રે ડાકને ડમરે વાગે, વાહન નંદારે તે શી ભાવદ ભાગે;

રે એતો ઓઢે અંગે, તું ક્યમ શોકરે એ જોગનિ સંગે. ૪

રે મંગળ એક ન દીસે, શું મુખ જોધનેરે મન તારે ત્યાં હીસે;

વુંરે ઇશ્વર સરખા રાએ, કોટી શશિવતરે દીસે જોહની કાએ. ૫

ચારે સૂરપતિને પરણાવું, આપો આતારે વીવાહ કરવા જાહ;

રે વાયક સુણીયાં જ્યારે, મુર્છા પામીરે વસુધા ટળીયાં ચારે.

હોછેરે એ દ્વિજ અહીંથી જાએ, રવામીની નિંદા રે સુણતાં

જાએ; કોટી ખલાંડજરે એક રૂપે જોને, મખાવ જોવુંરે

કેમ નિંદેછે જોને. ૭

અનેક ઉમાચેરે અન નમી ઉમીયું જ્યારે, રમણોડના પ્રભુરે પ્રગટ થય
પછી ત્યારે.

ચલણુ—પ્રગટ થયા બસીયલા ત્યાં, નમી નમી લાગ્યાં પાઞ
પ્રસન્ન થઈને ક્રોધરે, કહે સુખ સાગર થાય.

કડકુ ૨ ૬ શેખ સોશની દેશી લેહકતી.

સુત બોલીયારે શનકાદિક અવણે ધરે, સખી રવાનીધરે ૨
તે સ્તુતી કરે. ૧ અર્ધ અદ્ભુતરે ગૌર રૂપ ગંગાપતી, જોઈ રૂપન
કોટીલાળે કંદર્પ અતી. ૩

શિવ પુરાણરે પંદરમે અષ્ટે સહી તપ જોષનરે પ્રસન્ન થયા પોતે તહી
વિષ્ણુ મોહનરે પ્રસન્ન થઈ વાણી કહી, તારા ભાગ્યમારે બાકી હવે કામ
નવ રહી. ૪ થયો પ્રસન્નજરે જોઈ પુણુ તપ તાહરું. ચિત્ત ચોરુરે મન
હરો બીધું મા

માઝો માઝોરે આપું જોઈ હૃદય હશે ॥ મનવર્ણિતરે મ
સીધ થશે ॥ ૨ જોષી રવાનીધરે જોમઆ કહે હર્ષ ભર્યા ॥
શિવ વરને નિશ્ચે
થયા પ્રસન્નજરે જીવનાં બંધન કાપીયે ॥ માગુ એટલુરે અર્ધ
આપીયે ॥ ૬ જોષી હરજ્યારે મંદીર આલોને માહરે ॥
નરે સત હું આધીન ॥

વિષ્ણુ મોહનરે વસ કીધું મન તાહરું ॥ નિશ્ચય જાણ
ધરું નિત્ય તાહરું ॥ ૧૦ માટે આલોરે કેતાશપુરને સો
કરી હરણારે નિત્ય મંદીરજણી આજ
કરજોડારે જોમવા કહે શિવ જાણીયે ॥ થયા પ્રસન્નજરે
પ્રસન્ન થયે ॥ ૧૨ હિમાચળરે ધેર જન્મ બીધા મહી

તાતનેરે હર્ષ થયો આપો નહો ॥ ૧૩
 મુત્રી પરણશે મનના મનોરથ સૌથશે ॥ સુર મુનીવરે વસુધાપતી
 સર્વે આવશે ॥ ૧૪ ઉઘા ઝેવારે માતતાતને મન થયો ॥ યશ
 પ્રસન્નજરે આશા પુરો હવે તે તણી ॥ ૧૫

અમ વીધાએરે વિવાહ કરો મુજને વરો ॥ ઐશ્વિપૂરનેરે પ્રાંતે આ
 આવી પાવન કરો ॥ એવું સાંભળીરે પ્રસન્ન થયા મનમાં અતી ॥ ધન્ય
 ધન્યજરે તુજને શીરોમણો હે સતી ॥ ૧૬
 જાઓ તાતનેરે તપ મેલી મંદીર તમે ॥ વિવાહ અર્ચરે સાત ર-
 પી મોકલું અમો ॥ એવું કહોનેરે અંતરધ્યાન હવા હરે ॥ આપ ઉ-
 મઆરે તાત મંદીર આવે કરી ॥ ૧૭

નવિજયારે સમરેથી આવ્યા નહો ॥ હિમાચળનેરે વધામણી વેમે
 તાસ રણછોડરે જવતાં બંધન વામીયા ॥ પૂર લોકજરે શુ-
 બરે વધામણી પામીયાં ॥

વધામણી શો પામીયા ॥ આણંદ અંગ ન માયરે;

વિધી લેધ હાથમાં ॥ હર્ષ ગર્વો સૌ જાયરે. ૧

૭ મું. શામ રક્ષમણી વીવાહના ૪. ૧લા નો.

કહે સુતરે પુરાણી ॥ એહ કયા વીધીએ કહોરે ॥

રાણુમાં શિવનોરે વિવાહ ॥ યથા યોગ્ય શરે લહોરે ॥ ૧

હી હરએ હથી બોલ્યા ॥ મુનીવરે સર્વે તે સાંભજેરે ॥

વતીજ વરે પામીને ॥ તપથી તે પૂરમાં પાછા વજેરે ॥ ૨

ધામણી મનકા હરેખાં ॥ કુટુંબ સહીત સામાં ગજારે ॥

નેદર સહનેરે મળીયાં ॥ દર્શન તે સર્વને થયારે ॥ ૩

આણંદરે પુજા ॥ પૂરના તે લોક પ્રેમે રીરે ॥

વનકુળ વચ્ચે તળાવમાં નીચીએ ॥ અમુક વચ્ચે અંગે ધરે ॥ ૪
 સુકેતાહાર મનોહર કો ॥ મણીમય આભણ પેહરતારે ॥
 રમ જડીત વપુ નવ શીખ શાભા ॥ મંદીરમાં હરજે જતારે ॥ ૫
 કોટી શશિ રમ નરખીને હરજે ॥ અગ આંખુજની શાભા ધણારે ॥
 વિશ્વની મોહન હિમાચળ પેર ॥ પ્રગટ થયાછે પાતે મુણારે ॥ ૬
 ઐશધીપુર અતી સુંદીર નગરી ॥ પવિત્ર જન સર્વ વસેરે ॥
 ચારવતી પરીપ્રજ્ઞને સમરે ॥ વિવાહની વાત ક્યારે થયેરે ॥ ૭
 અખીલ પ્રજ્ઞાડના ઇશ્વર એતો ॥ કહાને ગયા મુજમે સહારે ॥
 શ્રીકૃષ્ણ આપી રશીની સાથે ॥ વિવાની વાત કા'વે નહારે ॥ ૮
 હજુએ ન આળ્યા મુનીવર માટે ॥ ચિત્તમાંતો ચિંતા થાયછેરે ॥
 અમ ન બાવે મે નિદ્રા ન આવે ॥ એક ખલક જુગ જાયછેરે ॥
 અંતરજામી અંતર જાણો ॥ રજે જતા તમો વીસરારે ॥
 ધન અરપું તમ અરણે ॥ હુંતો સાચેથી ખંડી વરે ॥
 વ્યાસ કહે સુણો સનકાદીક મુની ॥ એવી અંખા રતુત
 કૈનાશપતિ કરણા નીધિ કાહાવે ॥ જણ્યું તે ધ્યાન મહારે
 સમરખાને સમરે સદાશિવ ॥ સમરે વેગે આળ્યા તહો
 હર્ષ ભર્યા નીજખતની સંગાથે ॥ ભાગ્યમાં બાકી હવે નહ
 જમ તમ તીર્થ કરે નવ પામે ॥ ધ્યાન ધરેછે જોગી જત
 અન્નમેધાદિક મત્ત કરે પણ ॥ રવમે ન પામે તેની ગતી
 એ પ્રભુએ નિજ મંદીર તેડ્યા ॥ ઉદય થયો બાયગ તણો
 આસન આપી મુનીવર પુજ્યા ॥ આદરભાવ દીધો ધણો
 કહો કવન તેડા કૃપાનિધી અમને ॥ કાંઈ એક આસા દીડ
 રમન આપ્યા દુઃખ સૌ પાર્યા ॥ મુણના અમેશીમણ કીડ

વચન સુણી શિવ મુનીવર પ્રત્યે ॥ વાક્ય વદેછે ત્યાં સહારે ॥
 આજ કરો ઉપમારણ અમને ॥ તમ જવા દોતા કો નહારે ॥ ૧૨
 માયજ ઘેર મુજ અર્થે તમે ॥ માયું તે કરવા સમજોરે ॥
 ગઠ ધયાં દેવ અર્થે દેવી ॥ એ વિધી માટે વિવાહ કરોરે ॥ ૧૩
 એ કારણ વીનવીએ તમને ॥ સત્ય કામ કોડે કરોરે ॥
 જઈ સમજાવો હિમાચળને ॥ માહાદેવ કારણ ચિતમાં ધરોરે ॥ ૧૪
 વજ્રણુ—ધરો કારણ ચિતમાં મુની મહર્ષ પામ્યા અતીધણું ॥
 રણુજીડ કહે રીઝ્યા સહી ॥ વરણુવ કહું શું તે તણું ॥ ૧
 ૩૬૫ ૮ મું. રાગ ધોળ.

તે મોકલ્યા બલીહારીરે, આણંદ અંગ નમાઅ શોભા શી
 ૦ હેતેશું હરખીને ચાલીયા બલી ૦ હર્ષ ધણો મનમાં
 શોભા શી વર્ણવું બલીહારીરે ॥ ૧
 ખેશી કરી, બલી ૦ સાથે અંધતી આપ શો ૦ બલી ૦
 તે નિર્જશું, બલી ૦ ટળશેતનના તાપ શો ૦ બલી ૦ ૨
 ભણી ચાલીઆ, બલી ૦ ગીતા નૌતમ દેશ શો ૦ બલી ૦
 ખીજીરણાં, બલી ૦ દોઢે દુઃખ નહી સેશ શો ૦ બલી ૦ ૩
 જતા ધણી, બલી ૦ નારંગી નવરંગ શો ૦ બલી ૦
 ધી ખેલેકતી, બલી ૦ હરખે અંગો અંગ શો ૦ બલી ૦ ૪
 ૧૨ ખોલી રણા, બલી ૦ હંસ કીરખમ માપ શો ૦ બલી ૦
 ખોલે ધણું, બલી ૦ રૂપો સૌ ગીતા જાય શો ૦ બલી ૦ ૫
 પે આવીઆ, બલી ૦ કનકમણી મય પ્રાપ્ત શો ૦ બલી ૦
 પતી સેહેકતી, બલી ૦ અમરાપુરી પત માપ શો ૦ બલી ૦ ૬
 પાધીઆં, બલી ૦ વેદ પુની બહુ માપ શો ૦ બલી ૦

પુત્રે ધિર પ્રીતથી, બીજીં નર નારી મુખ દાય શોં બહીં
 હિમાચળનું ભુવન લહીં, બહીં રૂપી આળ્યા તે દાર શોં બહીં
 મુનિકાનિવત જગદે, બહીં શશિવત તેજ અપાર શોં બહીં
 સખત રૂપી આળ્યા જદા, બહીં શૈલ્યપતી સાંમો જાય શોં બહીં
 મંદોરમાં પધરાવે, બહીં પ્રીતે પુન્યાં પાય શોં બહીં
 કરુણા કીધી તમે અમભણી, બં પુન્ય ઉદય ધર્મ આજ શોં બહીં
 હુધું શેવક તમતણી, બહીં કહો મુજ સરખું કાજ શોં બહીં ૧૦
 વચન શુણી રૂપી હરજયા, બહીં શૈલ્યને દીધાં માન શોં બહીં
 માયું તે કરવા આવીયા, બહીં શિવને છો કન્યાદાન રી
 ધન્ય બાળ્યછે તમ તણું, બહીં પરણે પુર્ણાંદ શં
 શશિવદની મુતા તમ તણા, બહીં પ્રગટ્યાંછે આણંદ શં
 સખત રૂપી તમે સાંબળો, બહીં વિવાહ મેનવ થાય શે
 મનકાને સમભવિયે, બહીં જોછે પુત્રીની માય શોં
 રાણીને રાજ કહે, બહીં પુત્રી પર્ણાળ્યાની પેર શોં
 સખત રૂપી માયું કરે, બહીં કૈનાથ પતીને ઘેર શોં
 જનપતી જુગદીસછે, બહીં કોહોતો કરીએ સાર શો
 વચન મુણી મેનાં હરખીઆં, બં વિવાહ કર્યાં નિરધાર રૂ
 કુર્વાશીશ અપીયાં, બહીં સામસામી કરેમાંય શોં
 કુમ કુમ ચરઆકોડધી, બહીં હરખ છણા મનમાંય શો
 જગન તણા દોન ચારછે, બહીં નિશ્ચય કર્યાં નિરધાર રૂ
 ઉમથાળીને ત્યાં આણીયાં, બં જ્યાંછે અરૂંધતી સાર શોં
 જોવામાં પસારાને, બહીં આશીસ દીધી અપાર રૂ
 વિકીક પતિ પુજને વરે, બહીં પામ્યા બળ બરધાર રૂ

કર જગદંબા સારે ધરી, બલી૦ વચન વહે રસાળ શો૦ બલી૦
 ધન્ય છવતનુજ તાતનું, બલી૦ પરણશે નુજને કૃપાળ શો૦ બ૦ ૧૬
 અવીચળ ચૂડો પેહરીયો, બલી૦ ધન ધન મારીમાય શો૦ બલી૦
 વચન વિધી એમ ઓચરી, બલી૦ પ્રીતે લાગ્યાં પાવ શો૦ બ૦ ૨૦
 વિવાહ કરી વિધીએ વળ્યાં, બલી૦ આગ્યાં કૈલાસ જ્યાંહ શો૦ બ૦
 લગ્ન વિધી માંડીકહી૦ બલી૦ ચાર દિવસની માંય શો૦ બલી૦ ૨૧
 ચંકરે મુણી હર્ષ પામીયા, બલી૦ હૈએ હર્ષ ન માય શો૦ બલી૦
 અપતર્યા એવું કહી, બલી૦ નિજ મંદાર બણી જાય શો૦ બ૦ ૨૨
 સૈનક સાંભળો, બલી૦ નારદ તેડ્યા સાર શો૦ બલી૦

પ્રભુરીછયા, બલી૦ વચન કહે નિરધાર શો૦ બ૦ ૨૩
 નેરધાર લગ્ન લીધું સહી ॥ ચાર દિવસની માંહેરે ॥
 દેવ મુની ગાંધર્વ સહી ॥ તમે તેડી લાયો આંહેરે ॥
 કડવું હમું. રાગ ધોળદેશી મોરલીની.

ધારે નેહથી ॥ કહુછે ચંકરે રાયકે ॥ નારદ તેડ્યાને નેહથી ॥
 તમારે લગ્નછે ॥ હૈએ હરખ ન માય કે ॥ નારદ. ૧
 રંચી તેડીયા ॥ સુરપતી ધરનો સા સાધ કે ॥ નારદ ॥
 નેરે વિનવે ॥ ચંકરે ઝાલીને હાથ કે ॥ નારદ. ૨
 ને ચોપથી ॥ તેડી લાયોને ઘેર કે ॥ નારદ ॥
 નીવર ચાલીયા ॥ બણી લગ્નની પેર કે ॥ નારદ. ૩
 જનેરે કહી વળ્યા ॥ નાગ મુની સર્વ દેવ કે ॥ નારદ ॥
 મળી ચાલીયા ॥ હર્ષ ભર્યા તતએવ કે ॥ નારદ. ૪
 તહીવ વિધી સધને ॥ વિગ્લું વિવાહ જાય કે ॥ નારદ ॥
 રેવારે સંપતી ॥ તેવી એક અપાય કે ॥ નારદ. ૫

કૌશલપુરમાં આવી મળ્યા ॥ ચૌદ લોક શુર રાય કે ॥ નારદ ॥
 મ્યાનની મંગળ ગાયકે ॥ શિવને પીઠી યોજાય કે ॥ નારદ ॥
 આભણુ પેહેયારે ઓખતાં ॥ સૌને હરખ ન માય કે ॥ નારદ ॥
 લક્ષ્મી સાવીત્રી હરખીયાં ॥ શંકરે ડમરૂડે નાય કે ॥ નારદ ॥
 મુસ્તક મુગટ મણી જડો ॥ શશિ શોભિછે બાળ કે ॥ નારદ ॥
 બાજુ બંધને ખેરખા ॥ કટી કંદોરો રસાળ કે ॥ નારદ ॥
 અવણે કુંડળ મણી તણાં ॥ કંઠે મુક્તાના હાર કે ॥ નારદ ॥
 શોભે જાન રણિઆમણી ॥ યયા વ્રજબપરે સ્થાર કે ॥ નારદ ॥
 મુત કહે સૌનક સાંબળો ॥ જાન તણો સમુદાય કે ॥
 ઔસધીપુરને ઓપાવવા ॥ સૌમુની ગાંધર્વ જાય કે ॥
 શૈલ્યપતિતો મંડપ રચે ॥ હૈએ હરખ ન માય કે ॥ ન.
 વિષ કર્મા તેડાવીયા ॥ તેનો કહુ મહીમાય કે ॥ નાર
 વણણુ—કહુ મહીમા હવે તેહનો ॥ રચીઓ નૌવમ કામરે
 શોભા જોઈ વિસ્મય થશે ॥ કરિ કારિગરિ ધરિ ॥

કડવું ૧૦ મુ. રાગ ધોળ દેશી ઢળકતી.

હામ ધરીને મંડપ રચવા ॥ તેડાવ્યા મુનીજનજી ॥
 સ્મરણુ મુણી વિષકર્મા આવ્યા ॥ પોતે મન પાવનજી ॥
 આવતાં રૂપીવર દ્રેષ્ટે દીઠાને ॥ ઔસધી પૂરપતિ જ્યારે
 તતક્ષણુ ઉઠ્યા નિજ આશનથી ॥ સનમુખ મળીયા ત્યારે
 રૂપીપદમાં જઈ મુસ્તક મૂકીને ॥ દિનતાથી બોલ્યો વચનજ
 આજ સુખ મુજ જન્મ થયો પ્રભુ ॥ અ. પ ધધાર્યા બૂવનજી ॥
 દયા કરી મુજ દિનની ઉપર ॥ કૃપા કરીલો જોયુંજી ॥
 જમ દર્શનથી આનંદ જનમનું ॥ પાતિક સધણું જોયુંજી ॥

- એમ વિનય કરી પુજન કીધું ॥ બેસારી સિંહાસન ॥ ૫
 રૂપીવર પૂછે કુચળતા કથમ ॥ તેડીયો ભૂપ વાવન ॥ ૬
 શૈલ્ય કહે શુભો કૃપાનિધી ॥ મેં આદરીયું છે લગન ॥ ૭
 મંડપ રચના કરવો સુંદર ॥ થાએ મન મગન ॥ ૮
 ઉમયા પુત્રી માહરી તે ॥ વરસે શંકર દેવ ॥ ૯
 માટે સુંદર મંડપ રચીએ ॥ કરણા કરી તતએવ ॥ ૧૦
 વિશ્વ કર્મા કહે મંડપ રચવો ॥ દેખાડો તે કામ ॥ ૧૧
 કહી બતાવો કોણ તરેહનું ॥ કરવું માહે કામ ॥ ૧૨
 વામી શું કહું પ્રભુ ॥ તમોજો સર્વત્ત ધીર ॥ ૧૩
 આવશે ॥ પૃથ્વીપતિ રણ ધીર ॥ ૧૪
 વર્ષ પાત્રે ॥ સમાય સૌ જણ એવ ॥ ૧૫
 ૧ ॥ આવશે સુરવર દેવ ॥ ૧૬
 માએ ॥ રચવા માંડ્યું કામ ॥ ૧૭
 ૨ ॥ ઉપર રચાઈ કામ ॥ ૧૮
 સુધી ॥ સમયે રસ નિરધાર ॥ ૧૯
 રી ॥ ઝળકે તે તેજ અપાર ॥ ૨૦
 ર છાંયું ॥ સુવર્ણ કળશ શોભાય ॥ ૨૧
 ૩ ॥ કાંગરા રે મુક્યા ॥ રજનીયે દીપક થાય ॥ ૨૨
 મ મેનાકાર કીધું ॥ ચિત્ર વિચિત્ર જ ભાત ॥ ૨૩
 રેતાં વાણી ન પોચે ॥ શી કહું શોભા વિખ્યાત ॥ ૨૪
 નાખ્યાં આગાં આજે ॥ તે પર લખીયાં નામ ॥ ૨૫
 ૪ ॥ સૌ ખસશે ॥ વાંચી પોતાનાં કામ ॥ ૨૬
 સન સુવર્ણ તણાં વળી ॥ મણીમય શુભ જડાવ ॥ ૨૭

મસનારા શાબિ રહેને જો પાચે તે મનના બાવણમાં ૧૯

ચિત્તવિચિત્તજ નક્ષી આદિ ॥ બોલશે હવડાં એવાંછ ॥

પ્રજ્ઞ પશુ સૌ આપણીઆં જાયે ॥ હોએ સાચાં જેવાંછ ॥ ૧૦

સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતળની સૌ ॥ લખીછે નીશાનીછ ॥

કહી ચક્ર નહીં કુખધડી હું ॥ સરવ સોના પીછાનીછ ॥ ૧૮

એવી તરેહનો મંડપ રચાને ॥ બેઠાછે બુધાળછ ॥

સેવક દોડ્યા આવીયા ॥ કહે આવી જાન વિશાળછ ॥ ૧૬

હિમાચળ કહે સુંદરી શુંજો ॥ આવી જાન તતખેવછ ॥

બોલાયો ગુરુને તદા ॥ ગ્રહસાન્તિ કરવા એવછ ॥

નિજ ખંધને આસા આપી ॥ ત્રિકુટાચળ જેનું નામજ

સામૈયું લઈ સંચરો ભાઈ ॥ કરી લ્યો તતક્ષણુ

પર્વત પતિ મળીયારે ટોળે ॥ જેને જેવી સગા

સામૈયું લઈ ચાલ્યાં ॥ બોલેછે ભાટ વધ

વાજતે ગાજતે આવીયાં ॥ નિજ નમ્ર કરે

જાન આવીને ઉભરીછે ॥ આવ્યાં તેને હારે

અંત્યોઅન્ય સૌ મળીયાં ત્યારે ॥ કલવો પીરશે

જાન સકળ રણિઆત થયાં ॥ જે જયજય બોલ્ય

વિષયું વિધી સિવનેજ નમીયાં ॥ ત્રિકુટાચળ તેની નારી

ઉભયને આણું વધો વળી ॥ આરાધ્યા ત્રિપુરારીછ ॥

વાજતે ગાજતે નમ્રમાં આવ્યાંને ॥ ઉતર્યા જાની વાસેછ

જાન જોઈ સા વિસ્મય પામ્યા ॥ મંદિર શુભ અવાસેછ ॥

વસણું — અવસ જોઈ સૌ વિસ્મય પામ્યા, જાન તણા જાન

સા ॥ જોઈએ ચડ્યા સિમવર પોતે, શોભા કહું વળી તેહરે

કડવું ૧૧ મું. રામ ધોળ, દેવી હડપતી,

હારે સંબુજીતે ચડ્યા વરઘોડે ॥ હારે શ્રી કૃષ્ણ અલ્લાદિક જોડે ॥
 હારે બ્યાસ કહે સનકાદિકને વાણી ॥ જોછે દિમાચળ કેરી રાણી ॥ ૧
 હારે ચંદ્રમણિ તણું શુભ ધામ ॥ હારે જોવા બેઠાં મેનાં તેને ઠામ ॥
 હારે નારદજીને તે લાગી પાય ॥ દેખાડોને શંકર સુખ ધાય ॥ ૨
 હારે જોવા નેહથી બેઠાં જ્યાંહે ॥ હારે વરઘોડો તો આબ્યો ત્યાંહે ॥
 હારે આગળ ગાંધિવ ગાતા જાય ॥ અપૂરો નૃત્ય કરે સુખ ધાય ॥ ૩
 હારે દોષ દદામ્ ફુંદધળી વાળે ॥ હારે ગાય કલોલાકરે નમ્ર ગાળે ॥

૧ યજ્ઞ કુબેર કહેવાય ॥ દશ દોગપતિ વેગે પળાય ॥ ૪

૨ ન વરણ અને ચમ ધર્મ જોહે ॥ હારે મેનાં કહે વર

આબ્યા એહે ॥

૧૬ કહે શિવશંકર સાર ॥ આબ્યા જ્યૈનયા નિરધાર ॥ ૫

૩ સૂરજ સાક્ષી વર દેવ ॥ આબ્યું ચંદ્ર મંડળ તતજેવ ॥ ૬

૪ શ્રહ મધે ખીરાળે ભુપ ॥ હારે હરખ્યાં જોધને સદા દેવરૂપ ॥

૫ ક્ષતો ઐરાવતપર ગાળે ॥ સૂરપતિને શિરે છત્ર ખીરાળે ॥ ૭

૬ ઝોધને મેનકા તે હરખ્યાં અપાર ॥ હારે મારદ એ આબ્યા

બિપુરાર ॥

૭ સૂરપતિ શિવનો દાસ ॥ હજુર શેવામાં રહે નિત્ય પાસ ॥ ૮

૮ હરખ્યાં શૈલ્યપતિની રાણી ॥ હારે કેવા હશે શંકર શખપાણી ॥

૯ આબ્યો વિરંચી યુનીવર રાય ॥ જોધને હૈએ તે હરખ્યાં અમાય ॥ ૯

૧૦ રેખાં અધારે કમળા સોહે ॥ હારે જોને તેને નિલોચન સોહે ॥

૧૧ નિ વાણી વર છે એવ ॥ નારદને કહે આબ્યા મહાદેવ ॥ ૧૦

હારે વિધિસુતવાણી વરેછે ॥ હારે શિવના શ્યામકલ્પ નિરધાર ॥
 હારે સૈન્ય સુસોબિત જોઈ તેનીવાર ॥ ગર્વ તો થયો મનમાં અપાર ॥ ૧૧
 હારે અંતરયાંમી છે આત્મારામ ॥ હારે તેને અપર થઈ તે કામ ॥
 હારે ભક્તવચ્છળનો ધર્મ ધારૂં ॥ મેનાં મનથી હું ગર્વને ટાંકું ॥ ૧૨
 હારે અભિમાનનથી મને વહાણુ ॥ હારે અહંમ મમતા કરે શને સાશ ॥
 હારે માટે રૂપ એટલું નિજ ધરીએ ॥ મન બંગ મેનાનું કરીએ ॥ ૧૩
 હારે એમ વિચારો શંકર રાય ॥ હારે કરે ગ્રહણુ તે કદુષ કાય ॥
 હારે રણછોડના મનુ અંતરયાંમી ॥ ભૂત પ્રેતના સૈન્યમાં સ્વામી ॥ ૧૪
 વલણુ—સ્વામી આઘ્યા સર્વથા ॥ વિકાળ સૈન્યની માંહ

નારદજી કેઆડતા ॥ બિનક પ્રત્યે ત્યાંહરે ॥ ૧

દડવું ૧૨ મું રાગ ધનાશ્રી.

સુત કહે સૌનક સાંભળોરે ॥ હરીનો મહીમારે જોહ ॥
 સૈન્ય આપું જો શંકર તાંહરે ॥ મેનાં નીરખે છે ॥
 ભૂત ભૈરવ ગણુ નામતારે ॥ આગળ રણતુર થાય ॥
 પ્રેત પિશાચના સૈન્યમારે ॥ આઘ્યા શંકર રાય ॥
 વાહન નંદિ દુષ્ણોરે ॥ બરેમ ધરીછેરે અંગ ॥
 જગ વાગમ્પર ઓહીપુંરે ॥ ડાકને ડમરે સંગ ॥
 ત્રીશુળ ધરું કરમાં સહારે ॥ જટા મુસ્તક મોળ ॥
 ત્રીપૂર દહનવત મેવછે રે ॥ દાસે રાતાં રે મોળ ॥
 વિષધર અંજ શાભિ રહારે ॥ મારે ટુંક ઓપાસ ॥
 વ્રક્ષ પતંગ પક્ષી સહારે ॥ પાત્ર વિષયકો નાશ ॥
 એ વીધી સ્વરૂપ બીહામણું રે ॥ કીધું શંકરે સાર ॥
 રૂપ તબલવન કરછેરે ॥ કાય ન જાણે પાર ॥

- કૌતિક દીકું જ્યારે ॥ મેના પુછેછે વાણી ॥
- કહોને આ કોણુ આપું હશે ॥ નારદ સૌ ઉતપાત ॥ ૭
- વીધિસુત વાણી એમ જોડીયારે ॥ મેના પ્રત્યેરે એવ ॥
- તુજ પુત્રીને પરણશે ॥ એતો આપ્યા મહાદેવ ॥ ૮
- વાચ્ચક શુંલુતામાં શુંધ ગણે ॥ ન રહ્યું અંગનું જ્ઞાન ॥
- સુખ હતું તેવું દુઃખ થયું ॥ ઉતર્યું પળમાં રે માન ॥ ૯
- મુર્છા થઈ તવ રાણીને ॥ સ્વાસો સ્વાસ રહીત ॥
- જાળ વહુ નેત્રમાં પૂરશાં રે ॥ જાણે મેઘ સહીત ॥ ૧૦
- પ્રજ્ઞ થકી ધરણી મરે ॥ તરલતારે જ્ઞેમ ॥
- હિમાચળની રે સુંદરી રે ॥ વસુધા ઢળી પડી તેમ ॥ ૧૧
- હવે ક્યાં જાઉ ને શું કરે ॥ નયણે નવરે જોવાય ॥
- ગાંડ હોય માર આ શરે ॥ આણી વિષ મને પાય ॥ ૧૨
- જે આ શું કરું ॥ આ જોગીનેરે ઘેર ॥
- જે આ શું કરું ॥ કીયા દીવસનું વેર ॥ ૧૩
- ક જીવત માહરે ॥ ધિક હિમાચળ રાય ॥
- ક પુત્રીના જન્મને રે ॥ શાધી કાઢી આ કાય ॥ ૧૪
- જો નહીં માહરે ॥ છિદી કાઢી ન બહાર ॥
- તપ કરી ધણું રે ॥ માગ્યો આ ભરથાર ॥ ૧૫
- ડ્યો ત્રણ લોકમાં ॥ સુરપતિ વસુધાના રાય ॥
- એને હું આપું નહારે ॥ મહારો જીવ જો જાણ ॥ ૧૬
- પ્રજ્ઞા તાંહાં આવીઆરે ॥ મેનાં કેરે પાસ ॥
- રો પ્રેમથી ॥ ઉજા આવી આબિનાય ॥ ૧૭
- સર્વના એ સહારે ॥ મૌદ લોકના માય ॥

ઉભા આવી તાહરે આગળે ॥ ધરી દક્ષિણ હાથ ॥ ૧૮
 જપ તપ તિથે મળે નહારે ॥ ન મળે દીધરે દાન ॥
 તાડું તો ભાગ્ય ઉપર યંદુરે ॥ ઉભા આવી જગવાન ॥ ૧૯
 વાયક વિધાના સાંભળોરે ॥ પ્રગટ્યો હુતારેસમ ॥
 નેત્રીને કેમ આપીએરે ॥ પુત્રી પર્મ રતન ॥ ૨૦
 માત પિતા તો એને નહારે ॥ રહેવાને શમશાન ॥
 શા સુખ ઉપર આપીએરે ॥ એને કન્યારેદાન ॥ ૨૧
 દીપક હાથમાં લેઈનેરે ॥ અંધ પડે જમ કુપ ॥
 મણી નવ જામ માડું આળખુંરે ॥ આછે કાચ કરૂપ ॥ ૨૨
 એવે હિમાચળ આવીયારે ॥ સગૂંપતિ મુની વરરાય ॥
 કાલાવાલા સર્વે કરેરે ॥ ક્રોધી કામ થાય ॥ ૨૩
 કર્તા હરતા સકળનારે ॥ આપે કાહાવેરે ધન ॥
 રાણીડ કહે એમ સાંભળેરે ॥ તેમ તેમ ચઢી રીસ
 જમણુ—રીસ એછે રાણીને, સૌ કરગરેછે જ્યાંહરે:
 એવે ઉભયા આવીયાં, મેનકા પિકાં રયાંહરે.

કડવું ૧૩ જુ. રાગ રક્ષમણી હરમણના ઠા. ૧ •

સુતરેપુરાણી કહે ઉભયાજી આવ્યા ॥ માતાને વિધીએ વાદ
 ચેરૂટા શી માડીએ આરે ધધરની ॥ પાર એનો ક્રોધ નવ
 આદિ અંત્યને મધ્યને જાણે ॥ ચૌદ ભુવનના ઇશ્વરે ॥
 અનંત રૂપ ધધરને અંગે ॥ જગતપતિ શ્રી જગદીશ છેરે
 સ્થાવર જંજમ સચરાચરમાં ॥ બાપક એહને જાણુંરે ॥
 એહ પિતા નહી અન્ય ઉપાશના, સાચું કહું મન આણુ
 મહા તપસી મહિતો પ્રસન્ન કરાછે ॥ અનંત અલ્યાંડનાધીશને

મનતન અરપું મેં એન ચરણે ॥ પું ન જાણે જુગદીશનેરે ॥ ૪
 શિંહ તજ સમજાવે પું રાએ ॥ રૂપને પું નવ ઓળખેરે ॥
 શશિવર તેજ દરપણવત લેએ ॥ વચન માતા પું એ સાંભળેરે ॥ ૫
 માટે દર્પ તજને પું એહ ધરને ॥ જાણીને પું જ્યમા પ્રીત્યથારે ॥
 માહારો તો આત્મા અરપોછે એને ॥ વરને ખેડીધું હું ચિત્તથારે ॥
 વજ્રગિનવત વચન શુંણાને ॥ મેનાં તો કોષ ધણી કરેરે ॥
 તાહરો માહરો દેહ પાડુંતો ॥ એહ શ્વામી પું કથાંથી વરેરે ॥ ૭
 એટલામાં તહાં લક્ષ્મીપતિ પ્રભુ ॥ પ્રેમથી પાસે આવતારે ॥
 મેનકાને સમજવાને માટે ॥ શબ્દ કહે મન આવતારે ॥ ૮
 કેમ વરને નથી પુંખાને લેતાં ॥ કોટી મદન વત દેહમેરે ॥
 અંતરયામીને નથારે ઓળખતાં ॥ જન્મ મરણ નહીં એહનેરે ॥ ૯
 -મારામ સરવના દશિર ॥ ચૈદ ભુવન સેવા કરેરે ॥

તમારા ને ત્રિમાચળના ॥ અખીલેશ્વરે કન્યા વરેરે ॥ ૧૦
 મેનાંનું મન નનાવતાં ॥ માસ એક તો વહાં ગયારે ॥
 તે દીવસથી ઠરોયા ॥ કુમે ખોધ શિવને કહ્યારે ॥ ૧૧
 આ વેધને તજને ॥ નીજ જનને કહ્યણ કરેરે ॥
 ક્ષિને જીવન માહારા ॥ ગૌર રૂપ વિધાએ ધરેરે ॥ ૧૨
 જ જોત પ્રકાશી ત્યાં જુગતે ॥ અરણોદય કોટી થયારે ॥
 તરવત તે દેવવત જાસે ॥ જાણે કો શક હજાર રહ્યારે ॥ ૧૩
 ઉદય સમે તોમારે નાસે ॥ ચક્રીત મેનાં મનમાં ધરે ॥
 કોટીને હાર પમાડે ॥ મેં દશિર ઓળખ્યા નહીરે ॥ ૧૪
 ત રૂપને નખશીખ શોભા ॥ નિર્ખીને લખ્યા પામતારે ॥
 ની મેહ મોહ્યા કંધી ॥ વારે વારે શિર નામતારે ॥ ૧૫

લાવેને પોકલુ શરીયા આમણી ॥ વિલંબ હવે નવ કીછયે ॥
 ખારણે આવયા ત્રાખુવન સ્વામી ॥ કોડે કન્યાદાન દિછયે ॥ ૧૬
 પ્રખ્યાત કારણ સાહિત્યો તે ॥ સત્વરે જોગે વેહલાં કરે ૩ ॥
 આવીયો હર્ષ સિનાને અંગે ॥ ઉમંગ ધણો મનથી ધરે ૩ ॥ ૧૭
 આવાને પોતે ખારણા માહિ ॥ શંકર સામા ઉભાં રહ્યાં ૩ ॥
 નામ શીખ પરીયંત કૃષ્ણજીને ॥ પ્રખ્યાત તીજ કરમાં ગણારે ॥ ૧૮
 પુશળ મુંશળ ત્રાકને શરીયા ॥ ઇંડી પીડી ઉતારતાં ૩ ॥
 વાલંબ ધણેતો રિસાઇ જાય ॥ મનાતો મન એમ ધારતાં ૩ ॥ ૧૯
 હેતે શું શંકર પોખીને લીધા, મંડપમાં પધરાવતાં ૩ ॥
 નેત્રાંજીજી જોઇ ત્રાખીન પામ ॥ રૂપ જોઇને વેહલાં થતાં ૩ ॥ ૨૦
 ધન્ય જીવત મુજ પુત્રીરે કેરું ॥ પારવતી પ્રભુ પરણયે ૩ ॥
 આજ મનોરથ મનડારે કરા ॥ સકળ સીધ્યા આહારે ધણે ૩ ॥
 વસણુ—યથે મનોરથ સરવથા, રણછોડ દગી મન બાવી
 ચૌદલુવનપતી નાયને, જોવા જન ॥ આવીયા ૩

કડવું ૧૪ મુ. રામ સં. ૨૬.

સુતખોલીકારે કે, સનકા દીક અવણે ધરે;
 જન માતંગરે કે, શિવવર જોવા પરવરે.
 પુંજે મેતકારે કે, જન સઉ જોવા આવતા;
 વિખણુ વિધી મધ્યરે કે, શકળ મનુષ્યમન બાવતા.
 ત્રિધાંજીકારે કે, શુરપતી ધરને ઉભા રહ્યા;
 દસ દિશપતીરે કે, છડીકાર સરવે થયા.
 હાલસ બાદકારે કે, ચમર સહા શિવને કરે;
 સુસિદ્ધીપકરે કે, જોત્ય પ્રકાશીત ત્યાં સરે.

- નવનિધિ બલ્લીરે કે ॥ સ્તવન કરે એતે તહો ॥
 અસ્ત મહાસીધિરે કે ॥ યમુનાં આરિ ત્યાં સહો ॥ ૫
 યૌદ્ધ લોકજરે કે ॥ હર્ષ ધણો હૃદયે ધરે ॥
 ધન્ય ભાગ્યજરે કે ॥ ઉભયા શંકરને વરે ॥ ૬
 પુરવાશીરે કે ॥ પ્રેમ થકી વ્યાકુળ થયાં ॥
 આહ્યાં ન્યાળવારે કે ॥ ભાન વપુનાં નવ રહ્યા ॥ ૭
 પુરનાશીરે કે ॥ શંકર જીવાને જતો ॥
 મેહુબી બાળનેરે કે ॥ શીવ સનમુખ આલી સતી ॥ ૮
 કોઈ સ્વામીનેરે કે ॥ માર્ગન કરતી જ્યાંહરે ॥
 મેલી અધવચરે કે ॥ નિર્મળા આલી ત્યાહરે ॥ ૯
 કોઈ વેણોરે કે ॥ યુવતી દરપણુ કરે સહો ॥
 આલી તેમજરે કે ॥ જ્ઞાન શરીરનું રહું નહો ॥ ૧૦
 ૫ સ્વામીનેરે કે ॥ ભોજન પીરસતાં તણ મંદી ॥
 જ અહારેજરે કે ॥ તણ આલી પાત્રજ મધ ॥ ૧૧
 ૫ અવળારે કે ॥ આજણુ પેહરેને જતી ॥
 ૫ ન્યાળવારે કે ॥ શરીરતણી નવ રહીએતી ॥ ૧૨
 ૫ તો મુક્તારે કે ॥ કુસુમ તણી વ્રષ્ટી થતી ॥
 મેક દ્રષ્ટીએરે કે ॥ ન્યાળીરહો ઐશ્વર્ય પુરપતિ ॥ ૧૩
 ૫ સરવનારે કે ॥ બંધનતો શંકર હરે ॥
 વન્ય ઉભયાનારે કે ॥ ભાગ્યજો શિવ વરને વરે ॥ ૧૪
 પુર વાશીરે કે ॥ સર્વને હર્ષ થયો ધણો ॥
 એક જિવ્યાએરે કે ॥ વરણવશું કહું તે તણો ॥ ૧૫
 વેદ વંતારે કે ॥ રૂપીવર હર્ષ ધણો ધરે ॥

- દેવ સરવેરે કે ॥ કુચમાં તણી કાઢી કરે ॥ ૧૬
 એવી રીતેરે કે ॥ મંડપમાં આળ્યા જડા ॥
 જય જય સગદજરે કે ॥ સૌદ લોક ઉચરે તડા ॥ ૧૭
 કોટી જન્મનુરે કે ॥ પુન્ય દિમાચળનું સહી ॥
 એના બાગ્યસારે કે ॥ ખાકી હવે કાંધ નવ રહી ॥ ૧૮
 માંદશાચારે કે ॥ શંકરને પધરાવીયા ॥
 ઐસધા પતિનારે કે ॥ મનમાં હરી ધણું બાવીયા ॥ ૧૯
 સચી સાવિત્રારે કે ॥ લક્ષ્મી સહીત સહ ગાયછે ॥
 રાણજીડ કહેછેરે કે ॥ પરણ્યા તણી વિધી ચાયછે ॥ ૨૦
 વસણુ—વિધી કહું પરણ્યા તણી, વાળ અગણીત વાપરે
 સૌદ લોક જીવ્યા મળ્યા, હાથએ હરખ ન માપરે, ॥૧॥
 કડવું ૧૫ મું રામ રવનાદી કેધીની ગરબીનો આજ દળકર્ત
 લગ્ન સમે ઉમાયા સતી ॥ અંગે શું કરે ॥ શં
 જીરે વદન કોટીશસિબાનું ॥ ત્યાં પરણુવ શુંકરે ॥ શં
 માંગ સમાર્પા મોતીયે ॥ બેઠ લટ ઢળકતી ॥ શંબુન
 જીરે મુગ્ધામણી જડી ડાંમણી ॥ તે શિર અળકતી ॥
 બાળે તીલક શુભ ચારણી ॥ બાણે શોભિમણી ॥
 જીરે ભયુદી ધનુષાકાર ॥ નેત્રની શોભા ધણી ॥ શં
 નાશિકા કીરે સમાન્ય ॥ તેહ શોભે વળી ॥ શંબુના
 જીરે ભાંડર પ્રજાળીયા દંત ॥ દીસેછે ડાડમ કળી ॥ શંબુ
 કોણુ કુલ કળે કે છે તે ॥ શોભે કોટી શશિ, શંબુન
 જીરે અંમૃત રસનાની વાણીયે ॥ વદન રહું હસી ॥ શંબુ
 એકે નરેષા બહુ હાસ ॥ જીરે હાસ સહી ॥ શંબુનામ

છરે કંચુકી રત જડાવ ॥ શોભા મીઠાકી નહી ॥ શંભુનાથ ૬
 માણુ મંધ ને ચેહરખા ॥ હસ્તે ધરયા અહુ ॥ શંભુનાથ ૭
 છરે કંકણુ ચુડો જડાવ ॥ શોભા તેની ચોકિહુ ॥ શંભુનાથ ૮
 કઠીએ કંઠોરાની કોર ॥ શોભા તે મણી તણી ॥ શંભુનાથ ૯
 છરે નેપૂર નો અહુનાદા વાળે ધુધરી ધણી ॥ શંભુનાથ ૧૦
 અણુવટ વીંછવા પાય તે ॥ અવની પરધરે ॥ શંભુનાથ ૧૧
 છરે રણછોડના પ્રભુ આપ ને ॥ ઉમયા ચેહવરે ॥ શંભુનાથ ૧૨
 વળણુ—અણુવટ વીંછવા પાયમાં ॥ અવનીપર ઉમલાં બરે ॥
 રણછોડ કહે શંકરે વળી ॥ ઉમયા વરવા મન ધરે ॥

કડવું ૧૬ શુ રામ ધોળ.

સમે સમે વર્તે ત્યાં થાય ॥ શોભાગ્ય ખોલોરે ॥
 ધોળ મંગળ નૌતમ ગાય ॥ શોભાગ્ય ખોલોરે ॥ ૧
 ૧ નાદ ભરી ૨ ॥ ૨ ॥ શો ૦ ઉમયા ને શંકરે વીરાળે ॥ શો ૦ ૨
 રામાં આવી ભુપ ॥ શો. સર્વ ન્યાળી ન્યાળી જુવે રૂપ ॥ શો ૩
 ને પધરાવે ॥ શો. અહાં મા શ્વસ્તી વાચન બણાવે ॥ શો. ૪
 માં પ્રતજવહોમ ॥ શો. વિપ્ર વેદ ધુન્ના અહુ ખોલો ॥ શો ૦ ૫
 તરે પદત્યાં ધરીયાં ॥ શો. તાંખોળનાં છાદણુ કરીયાં ॥ શો ૬
 ૧યા કેડું અંગ ॥ શો ૦ વિનતા સર્વ અર્ધ મનભંગ ॥ શો ૦ ૭
 કિત અંખા એહ ॥ શો ૦ જોહેની કોઠી સચિ કમ દેહ ॥ શો ૮
 શિવ જોડે ખીરાળે ॥ શો ૦ રૂપે કોટીક કંઈયે અર્ધ ॥ શો. ૯
 જુ કારણ કીડું ॥ શો ૦ દોળે આસિસ અતીશય દીડું મરી ॥ શો ૦ ૧૦
 ભજન ફેરા ફેરા ॥ શો ૦ એક કૌટિક વિધીથી ગાય ॥ શો ૦ ૧૧
 ઉમયાની દીડી જાણે ॥ શો. અહાં કમળ તણુ મયા તણી ॥ શો. ૧૨

તે વિધિ નાંખ્યું જોઈતી શો. સાંઘસહજ બટુક થયા તેહ ॥ શો ૦ ૧૩
 શુંદર વપુને કિશોર વય તોલે ॥ શો. વેદધુની કરે બહુ ડોલે ॥ શો ૦ ૧૪
 શિવે બ્રહ્માને જોઈકોઈ કીધો ॥ શો. ક્ષમાકરોઉમાયે બોધદીધો ॥ શો. ૧૫
 થયા બ્રહ્મા તે બ્રહ્મ જાણી ॥ શો. ગંગા સ્નાન કરાવ્યું શુભપાણી ॥ શો. ૧૬
 ત્યાંતો પેહલું મંગળ વર્તાય ॥ શો ૦ મંગળ ગાન અતીશય થાય ॥ શો. ૧૭
 ત્યાંતો બીજું મંગળ કીધું ॥ શો. અષ્ટમહા દાન વિધીએ દીધું ॥ શો ૧૮
 ત્યાંતો ત્રીજું મંગળ સોહો ॥ શો. જ્ઞેને તેજે ત્રીભોવન મોહો ॥ શો ૦ ૧
 ત્યાંતો ચોથું મંગળ કહીએ ॥ શો. જોઈલગ્નને પાવન થઈએ ॥ શો ૦ ૨૦
 એહ વિધીએ મંગળ ફેરીફરીયાં, શો ૦ વિધી પુર્વક દાન આચરીયાં. શો ૦ ૨૧
 મેનાં હિમાચળ મન હર્ષે ॥ શો ૦ જનમાત્ર ફેરી ફેરી નરખે ॥ શો ૦ ૨૨
 થયાં ભાગ્ય ઉદય દુઃખ વામી ॥ શો. ઉમયા શંકરે વર પામી ॥ શો. ૨૦
 શિવ ગૌરી ઉઘાંચરણી ॥ શો. રીઝ્યા શૈલ્યપતિની બેઠણી ॥ શો.
 કહે રણછોડ હર્ષ ન માય ॥ શો ૦ ગોરવ વેળા શલ્યપતિ જન્ય ॥ શો
 વણણુ—ગોરવ વેહલા પધારીયે ॥ કૃપા કરી દિનાં નાથ

સુર મુની વિજય વિધી સહ ॥ તમો તેડીલાવો સા

કડવું ૧૭ મું. રામ દેશી. કસ્તુરીની ચાલની

મુત કહે સૌનક સાબજો ॥ ગોરવ જમવાને હરી ॥

આણંદ અતી ધણો શૈલ્યને તે ॥ સામગ્રી સરવે કરી

જન સકળને વિજય વિધિસહ ॥ સમય થયે પછી આલ

આવતા દેહ હીમાચળે ॥ મનમા અતીશય મહાલાયા ॥

ઉશ્ણોદકથી સ્નાન કરીને ॥ ચંદન ચરચા પ્રેમથી ॥

શુભ મુગંધી કુશુમ માળા ॥ ગુંધી મુત્તજ હેમથી ॥

મુત્તજના જળપાત્ર સરવે ॥ લાવીને તવ મુકીયાં ॥

દ્રષ્ટી માંડી મીનકાચે ॥ મુર્તી મનથી નવ જુકીમાં ॥ ૪
 પુરપમાળ શિવ વિષ્ણુ વિધાને ॥ અરપી વિજ કરમાં ધરી ॥
 બાળેઠપર પધરાવીયા ॥ મીનકા તે નારખે નેહ ભરી ॥ ૫
 કૃષ્ણ વિધીના મંધ્ય બેઠા ॥ સુરપતિ સુન્દરી તે સહી ॥
 બાનુશશિ દીગપતિ સરવે ॥ ગોરવ જમવાને તહી ॥ ૬
 સોના બાળેઠ પર થાળ ધરીને ॥ પોતે બીરાજના પ્રભુ તહી ॥
 કંચન થાળી માહપ્રવાળી ॥ બિશવાનાં બહુ મહી ॥ ૭
 આરોગવાને શંકર બેઠા ॥ જોહછે ત્રીલુવનના ધણી ॥
 બાળેઠ પેખર જાણીને ॥ સુવૈશ્ણવી શોભે ધણી ॥ ૮
 કુળી મોદીકને દળ સેવેયા ॥ સરકરા લાડુ અતી ॥
 પકવાન સકળનું વરણુવ કરવા ॥ પહે એ નહી મહારીમતી ॥ ૯
 પુરી ધારી કમોળીને ॥ પધવાન કીધાંછે ધણી ॥
 અખોડ પસ્તરે ॥ સુંદરી ॥ વખાણુ શું કર તે તણી ॥ ૧૦
 દુધપાક સુંદરી ॥ શેવ સુવાળી શોભતી ॥
 ને વઢમી ધારી ॥ પ્રેમ પીરસેછે અતી ॥ ૧૧
 ૧૬ધી ખંડાદે ॥ વડા વિધીયે બહુ કરવા ॥
 ૧૭ધી પ્રકારનાં તે ॥ શંકરજી આગળ ધરવા ॥ ૧૨
 ૧૮ધી ત્રીયાં ॥ ગળી ગુવારે તણી ફળી ॥
 કંકોડાં રતાણુ ॥ રીંગણા યોજાફળિ તળી ॥ ૧૩
 ૧૯ધી બાજીને કેરીના કટકા ॥ અથાણા હું શું કહું ॥
 ૨૦ધી કમંદાતે ॥ સાર ગણતાં શું લહું ॥ ૧૪
 ૨૧ધી પાર નાવે ॥ કીધાં કેળા વ્રતશું ॥
 મીનકા હરીને ॥ પાક શકળ અમૃતશું ॥ ૨૫

દૂર કમોલની કેસરીને ॥ બાવધરી પોતે કરશે ॥
 પીરસે હિમાચલ પતિને ॥ હિમાચલ હરજે બર્ષે ॥ ૧૬
 ને જોડયે તે ભાગી જીવ્યો ॥ અમને કતારથ કીજીયે ॥
 રણુજોડના પ્રભુ આશા અમને ॥ જુઠણ પ્રેમ કીજીયે ॥ ૧૭
 વસણુ—જુઠણ આપો નાથ મહારા ॥ હાથ જોડીને રજારે ॥
 પેહરામણી તો લીજીયે ॥ ત્યારે કતર્ય અમે થયારે ॥ ૧
 કડવું ૧૮ સું. રાગ ધોળ.

સુત કહે સૌનક સાંબજે ॥ હિમાચલના રે બાગ્ય ॥
 પેહરામણી તો પ્રીતે કરે ॥ લાગી શિવને રે પાગ્ય ॥ ૧
 રૂપી અકાશી શહજને રે ॥ આપ્યાં પટકુળ સાર ॥
 રૂપીપતનીને પ્રીત્યર્થારે ॥ આપ્યાં વચ્ચે તે વાર ॥ ૨
 સુરપતી સાથે ઇંદ્રને રે ॥ આપ્યાં નૌત્યમ છાટ ॥
 કોને કડાં કોને સાંકળાં રે ॥ કોને પટકુળ સટ ॥ ૩
 ચંદ્ર સુરજ દશ દિગપતિ રે ॥ તેને હીમના હાર
 ચૌદજ લોકને અંપથી રે ॥ કેહેતાં નાચેરે પાર ॥
 વિધાને વિવેક કીધો બધો રે ॥ આપી લાગીયા
 તમ સરખું કાંઈ છે નહી રે ॥ હું રંકથી તે શું ર
 કમળાપતિ મી કહ્યુંને રે ॥ મણી મુક્તાના હાર
 હંથી તો કાંઈ બને નહી રે ॥ તમો વીચ આધાર
 શિવને તો તીલક કોડે કર્યું રે ॥ આપ્યાં નૌત્યમ ૬
 પુષ્પની પાંખડી માહરી રે ॥ માની લ્યો બગવાન
 તન મન ધન ચર્ચુ ધર્યું રે ॥ આ તમારી છે દે
 જીવન જમતના જો તમા રે ॥ માટે રાખજો ને

ધન્ય ભાગ ધરણી તણાં રે ॥ ધન્ય પુરને અવાસ ॥
 અખંડ સમાંડના અધીપતી રે ॥ આવીયા અવીજાશ ॥ ૯
 કબ્જુ કહે કન્યા વળાવિએ રે ॥ તમ પુત્રી છે પર્મ ॥
 જગત વાંધે કીરતી થઈ રે ॥ રસો અવાચળ ધર્મ ॥ ૧૦
 મેનાં વળાવે છે ઉમવાને રે ॥ હેત રાખજો બાહ ॥
 તે તહારે તપ બળ થકી રે ॥ કીધી શિવશું સગાઈ ॥ ૧૧
 ચૌદ જીવનપતિને વરી રે ॥ કીધાં અમને પાવંત ॥
 મીની આસા પાળજો રે ॥ કરી નીર્મળ મંત્ર ॥ ૧૨
 કળ પરવન જે સહી ॥ બાગ્યા નમી નમી પામ ॥
 ન આશિશ દેખનેરે ॥ શિવ કૈલાશ જાય ॥ ૧૩
 યા પતી પરણી આવીયારે ॥ વરદી પુરુષની કાય ॥
 સરવ સુખ પીયારો ॥ હૃદયે હરે ॥ ૧૪
 નાસા મનગી ૨ જતારે ॥ દેવ મુનીવર જેહા ॥
 શિવરે વિવાહ ગિએ સાંભળેરે ॥ થાય નીર્મળ દેહ ॥ ૧૫
 રણછોડને કહે કોરે ॥ તમે દીનારે નાથ ॥
 શિવરે શેવક સદા બાહુનિરે ॥ કાસો ગરીબની હાથ ॥ ૧૬
 દાવતી પુરીમાં સહારે ॥ વસે વિપ્રજ જેહ ॥
 ઉદય સાતીમાં ઉતપતિરે ॥ શિવ ચરણશું નેહ ॥ ૧૭
 સવંત અઠરે અડધાશીપોરે ॥ શુભ આવણુ મા ॥
 સુકલ પ્રતીપદા બેસતારે ॥ શુભ ચંદ્રમી વાસ ॥ ૧૮
 વિધીએ વીવાહ પુરણ થયોરે ॥ પોતી મનનીરે આશ ॥
 ૧૫ શીખનેરે સાંભળેરે ॥ થાય કૈલાશ વાસ ॥ ૧૯

વળણુ.

ગાય સીમને સાંભળે, ચિત્તરાજે હરમાં ધરી;
રણછોડ કહે સેવો સદા, રીઝે શિવ બ્રહ્માહરી. ૧

